

Vakantiegevoel bij bewoners 'geluidswal'

De bewoners van Nachtschade in Malburgen zijn niet verbaasd over het feit dat hun woongebouw voor de landelijke BNA Architectuurprijs is genomineerd. De open galerijen met houten vloeren geven het complex een bijzondere uitstraling.

door Berrie van Helden

Zelfs de saaieste kant van het appartementencomplex Nachtschade in Arnhem-Zuid springt in het oog. „Mensen die langs de Eldenseweg fietsen, kijken bijna altijd naar ons woongebouw in plaats van naar de polder Meinerswijk aan de andere kant van de weg”, zegt Ruud Janssen, die in het architectonische hoogstandje woont. Volgens bewoner Kees Reinders is doelbewust gekozen voor een robuuste muur aan de kant van de drukke Eldenseweg. „Dit gebouw fungeert in eerste instantie immers als een geluidswal”, zegt hij. „Het moet voorkomen dat De Plantage, de wijk die bij ons aan de voorkant wordt gebouwd, hinder heeft van het verkeer. Daarom is dit gebouw ook zo goed geïsoleerd. De voorkant van Nachtschade is

het visitekaartje van het moderne appartementencomplex. De grote, open galerijen vallen op. Maar ook het vele hout waarmee het gebouw aan de voorkant is afgewerkt.

„Dat geeft dit gebouw iets”, zegt Janssen. „Bezoekers hebben vaak het idee dat dit een soort vakantie woning is. Dat gevoel krijgen ze als ze hier buiten op de galerij zitten”, zegt ook Taco Schuurs.

Huismeester Jos Busser kent die geluiden ook. „Het materiaal en de bouwwijze geeft Nachtschade een aparte uitstraling. De bijzondere entree geeft hun het idee dat ze een hotel binnengaan. Anderen vergelijken dit complex met woningen van Center Parcs. Ze krijgen hier een vakantiegevoel.”

Dat beaamt Kees Reinders. Maar hij kan het ook relativeren. „Dat gevoel houdt op als ik de voordeur binnenga. Dan is dit weer een gewoon huis met een mooi uitzicht”, zegt hij.

Janssen onderschrijft dat. „Je ziet de zon hier fraai ondergaan. Dat is elke keer weer genieten”, zegt hij. Van dat uitzicht geniet ook Anja Smits elke dag. Zij woont op de bovenste verdieping. Behalve een brede galerij heeft haar penthouse ook een fors inpandig balkon dat uitziet over Meinerswijk.

De meeste woningen liggen aan een brede galerij. Hier bevinden zich ook de voordeuren. De bewoners moeten een looppad vrijhouden. Het grootste gedeelte van het terras mogen zij naar eigen smaak

inrichten. Die mededeling was wat Smits betreft niet aan dovemansoren gericht.

„Mensen die de galerij betreden, denken dat ze bij een tuincentrum zijn terechtgekomen”, zegt ze lachend. „Wij hebben met een aantal bewoners als het ware één tuin gecreëerd. Wij zijn ermee begonnen en steeds meer burens zijn mee gaan doen. Schitterend toch?”

Ze heeft het bijzonder naar haar zin in Nachtschade. Dat geldt voor de meeste bewoners. Alleen Ruud Janssen en zijn partner Marlies Bendorp zijn van het feit dat ze al anderhalf jaar last hebben van een lekkage. „Dat beïnvloedt het woongenot”, vindt Bendorp. Reinders en zijn partner Siglinde van Beek weten dat er bewoners zijn die klagen over de houten vlonders die op de galerijen liggen. „Als je hard stampt, kun je horen dat er iemand loopt, het maakt ons niet uit”, zegt Kees Reinders.

Her hoort, vindt Van Beek, bij de filosofie van het gebouw. „Dit is immers geen flat van beton. Met opzet zijn er ook geen vlonders van steen neergelegd. Die zouden hier niet passen. Daar moet je als bewoner dan maar rekening mee houden. Niet voor niets is alles met hout afgewerkt.”

Janssen vindt dat mooi. „Maar daar zitten wel nadelen aan”, zegt hij. „Het is onderhoudsintensiever en je moet de effecten ervan op de lange duur afwachten.”

Anja Smits met haar kleinkinderen Aimee en Luuk in hun privé-tuincentrum.

foto's Hans Broekhuizen/De Gelderlander

‘Diep respect’ voor ‘uitbundige wooncultuur’

ARNHEM - „Diep respect” heeft de jury van de BNA Architectuurprijs voor Nachtschade, blijkt uit het rapport. Vandaar ook de nominatie voor de landelijke prijs die het gebouw in Malburgen in de wacht sleepte.

Het juryrapport heeft meer lovende woorden voor Nachtschade, een ontwerp van Pim Köther, Ad Koedijk en Marsel Verheijde van KSKA in Amsterdam: buitengewoon vakmanschap vindt de jury, die onder de indruk is van de ‘uitbundige wooncultuur’.

Daarover is architect Pim Köther zelf ook zeer te spreken. „Bij Nachtschade is alles gelukt wat we met dit gebouw wilden bereiken”, zegt hij. „Dat is best bijzonder,

want er is altijd wel iets dat niet gaat zoals je wilt.”

Köther deelt meteen een compliment uit aan de bewoners. Zij richten de galerij in zoals de architecten dat achter de tekentafel hebben bedacht. Met planten, zitzes, schilderijen en nog veel meer.

Hij noemt de bewoners de kracht van het gebouw. En het gebruik van hout in plaats van beton op het in architectenland impopulaire fenomeen galerij. „Dat draagt bij aan de mooie sfeer”, vindt Köther.

„Maar vooral de bewoners verdienen een pluim. Wij hebben de voorwaarden geschapen, zij zijn er enthousiast mee aan de slag gegaan. Net als opdrachtgever Volkshuisvesting en de aannemer.”

Taco Schuurs en Ilse Hendriks blazen even uit op hun stukje van de galerij.

Lotussoep

Francien van Zetten is met de handelsdelegatie onder leiding van burgemeester Pauline Krikke in Wuhan. Arnhem onderhoudt sinds 1998 een partnerschap met de Chinese stad.

En bezoek aan een Chinees bedrijf, in mijn geval de Changjiang Daily Press Group, is niet compleet zonder ‘working lunch’.

Na afloop van een gesprek met Liu Li Min, adjunct-chef van de redactie, kreeg ik een complete Chinese maaltijd voorgeschoteld. Er verschenen allerlei gerechten op het inmiddels vertrouwd aandoende ronde plateau. Zo'n plateau wordt rondgedraaid, zodat iedereen iets van zijn gading kan nemen. Reuze handig. Met stokjes uiteraard. Dat is minder handig, maar oefening baart kunst.

Van Chinezen is bekend dat ze bijna alles eten. Alles wat vliegt, behalve een vliegtuig, en alles met poten, behalve een tafel.

Hier in Wuhan hebben ze zo hun plaatselijke specialiteiten. Gisteren tijdens de ‘lunch’ kwam er een grijze, beetje lila getinte vleestof op tafel, waar van alles uitstak. Iets met botten en iets dat ik niet kon thuisbrengen, op het oog gesteente. De vleestof deed me aan meer dan eens gebruikt afwaswater denken.

De eerste ronde liet ik het gerecht aan me voorbijgaan. Maar meneer Liu Li Min lachte vriendelijk, wees op de schaal met de grijze vleestof en riep enthousiast iets. „Proef maar, dit is een lokale specialiteit”, vertaalde de tolk.

Tsjja, wat doe je dan? Je gastheer iets weigeren is in China bijzonder onbeleefd. Dus dapper opschepen die grijze massa. De steen bleek heel zacht, een beetje vlezig zels en dreef in een smakelijke bouillon. Toen ik om uitleg vroeg, kwam de tolk niet verder dan ‘het groeit onder de grond’. Een of andere wortel dus.

Bert Smolders van adviesbureau Arcadis verschaftte duidelijkheid. „Dat moet Lotussoep zijn geweest, gemaakt van de wortel van de Lotusplant, die groeit in een van de meren vlak bij Wuhan.”

Een andere Wuhanse specialiteit is schildpad. Die wordt in zijn geheel klaargemaakt, waarna je het beste omkeert en opeet. Daar moet ik nog niet aan denken. Maar wie weet, lekker klaargemaakt... straks lust ik nog hond.

Een doorkijkje vanuit het trappenhuis van Nachtschade.

De bewoners van Nachtschade in Malburgen zijn niet verbaasd over het feit dat hun woongebouw voor de landelijke BNA Architectuurprijs is genomineerd. De open galerijen met houten vloeren geven het complex een bijzondere uitstraling.

door **Berrie van Helden**

Zelfs de saaiste kant van het appartementencomplex Nachtschade in Arnhem-Zuid springt in het oog. „Mensen die langs de Eldenseweg fietsen, kijken bijna altijd naar ons woongebouw in plaats van naar de polder Meinerswijk aan de andere kant van de weg”, zegt Ruud Janssen, die in het architectonische hoogstandje woont. Volgens bewoner Kees Reinders is doelbewust gekozen voor een robuuste muur aan de kant van de drukke Eldenseweg. „Dit gebouw fungeert in eerste instantie immers als een geluidswal”, zegt hij. „Het moet voorkomen dat De Plantage, de wijk die bij ons aan de voorkant wordt gebouwd, hinder heeft van het verkeer. Daarom is dit gebouw ook zo goed geïsoleerd.”

De voorkant van Nachtschade is

het visitekaartje van het moderne appartementencomplex. De grote, open galerijen vallen op. Maar ook het vele hout waarmee het gebouw aan de voorkant is afgewerkt.

„Dat geeft dit gebouw iets”, zegt Janssen. „Bezoekers hebben vaak het idee dat dit een soort vakantie-woning is. Dat gevoel krijgen ze als ze hier buiten op de galerij zitten”, zegt ook Taco Schuurs.

Huismeester Jos Busser kent die geluiden ook. „Het materiaal en de bouwwijze geeft Nachtschade een aparte uitstraling. De bijzondere entree geeft hun het idee dat ze een hotel binnengaan. Anderen vergelijken dit complex met woningen van Center Parcs. Ze krijgen hier een vakantiegevoel.”

Dat beaamt Kees Reinders. Maar hij kan het ook relativeren. „Dat gevoel houdt op als ik de voordeur binnenga. Dan is dit weer een gewoon huis met een mooi uitzicht”, zegt hij.

Janssen onderschrijft dat. „Je ziet de zon hier fraai ondergaan. Dat is elke keer weer genieten”, zegt hij. Van dat uitzicht geniet ook Anja Smits elke dag. Zij woont op de bovenste verdieping. Behalve een brede galerij heeft haar penthouse ook een fors inpandig balkon dat uitziet over Meinerswijk.

De meeste woningen liggen aan een brede galerij. Hier bevinden zich ook de voordeuren. De bewoners moeten een looppad vrijhouden. Het grootste gedeelte van het terras mogen zij naar eigen smaak

inrichten. Die mededeling was wat Smits betreft niet aan dovemansoren gericht.

„Mensen die de galerij betreden, denken dat ze bij een tuincentrum zijn terechtgekomen”, zegt ze lachend. „Wij hebben met een aantal bewoners als het ware één tuin gecreëerd. Wij zijn ermee begonnen en steeds meer burens zijn mee gaan doen. Schitterend toch?”

Ze heeft het bijzonder naar haar zin in Nachtschade. Dat geldt voor de meeste bewoners. Alleen Ruud Janssen en zijn partner Marlies Bendsdorp balen van het feit dat ze al anderhalf jaar last hebben van een lekkage. „Dat beïnvloedt het woongenot”, vindt Bendsdorp. Reinders en zijn partner Siglinde van Beek weten dat er bewoners zijn die klagen over de houten vlonders die op de galerijen liggen. „Als je hard stampt, kun je horen dat er iemand loopt, het maakt ons niet uit”, zegt Kees Reinders.

Het hoort, vindt Van Beek, bij de filosofie van het gebouw. „Dit is immers geen flat van beton. Met opzet zijn er ook geen vlonders van steen neergelegd. Die zouden hier niet passen. Daar moet je als bewoner dan maar rekening mee houden. Niet voor niets is alles met hout afgewerkt.”

Janssen vindt dat mooi. „Maar daar zitten wel nadelen aan”, zegt hij. „Het is onderhoudsintensiever en je moet de effecten ervan op de lange duur afwachten.”

‘Diep respect’ voor ‘uitbundige wooncultuur’

ARNHEM - ‘Diep respect’ heeft de jury van de BNA Architectuurprijs voor Nachtschade, blijkt uit het rapport. Vandaar ook de nominatie voor de landelijke prijs die het gebouw in Malburgen in de wacht sleepte.

Het juryrapport heeft meer lovende woorden voor Nachtschade, een ontwerp van Pim Köther, Ad Koedijk en Marsel Verheijde van KSKA in Amsterdam: buitengewoon vakmanschap vindt de jury, die onder de indruk is van de ‘uitbundige wooncultuur’.

Daarover is architect Pim Köther zelf ook zeer te spreken. „Bij Nachtschade is alles gelukt wat we met dit gebouw wilden bereiken”, zegt hij. „Dat is best bijzonder,

want er is altijd wel iets dat niet gaat zoals je het wilt.”

Köther deelt meteen een compliment uit aan de bewoners. Zij richtten de galerij in zoals de architecten dat achter de tekentafel hebben bedacht. Met planten, zitjes, schilderijen en nog veel meer.

Hij noemt de bewoners de kracht van het gebouw. En het gebruik van hout in plaats van beton op het in architectenland impopulaire fenomeen galerij. „Dat draagt bij aan de mooie sfeer”, vindt Köther. „Maar vooral de bewoners verdienen een pluim. Wij hebben de voorwaarden geschapen, zij zijn er enthousiast mee aan de slag gegaan. Net als opdrachtgever Volkshuisvesting en de aannemer.”

Taco Schuurs en Ilse Hendriks blazen even uit op hun stukje van de galerij.